அத்து மீறிய மீன் பிடித்தல்:
கட்டுப்படுத்துதலுக்கும் பொருளாதார மேம்படுதலுக்குமான ஓர் சட்டபூர்வ உள்நோக்கு

இந்திய - இலங்கை உறவுகளில் பல தசாப்த காலங்களாக தீர்க்கப்படாது இழுபறி நிலையில் காணப்படும் ஒரு தோற்றப்படாக பாக்குநீரிணை மீன் பிடித்தல் காணப்பட்டு வருகின்றது. இந்தியா மற்றும் இலங்கை ஆகிய இரு நாடுகளும் சர்வதேச கடலோர எல்லைக்கோட்டை தாண்டிய மீன் பிடித்தலுக்காக தொடர்ச்சியாக மீனவர்களைக் கைது செய்கின்றது. ஆக குறைந்தது வாரத்தில் மூன்று நாட்களுக்காவது மதிப்பீட்டளவில் ஒரு நாளைக்கு 2000 என்ற வீதத்தில் இந்திய இயந்திர மயப்படுத்தப்பட்ட ட்ரோலர் படகுகள் இலங்கை கடல் எல்லைக்குள் நுழைகின்றன.

இப்பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்காக தற்போது இரண்டு முன்மொழிவுகள் கருத்தில் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அதில் ஒன்று சர்வதேச கடலோர எல்லைக்கோட்டு கொள்கைகளை மேம்படுத்துதல், மற்றையது நீர் போக்குவரத்து அனுமதியளிப்பு முறையை அறிமுகப்படுத்துதல். இவ்விரு முன்மொழிவுகளும் உண்மையில் ஏன் இந்த பிரச்சினையைத் தீர்க்கப்போவதில்லை என்பதையும், அதற்கு மாற்றீடாக ஒரு மேம்பட்ட வழிமுறையையும் இவ் ஆய்வுக் கட்டுரை அறிமுகப்படுத்துகின்றது. அடி ட்ரோலர் படகுகள் பாரமான நிறைகள் மற்றும் பாரிய வலைகளை பாவிப்பதுடன் கடலுக்கடியில் அல்லது கடலோரமாக காணப்படும் கடல் படுக்கையை தோண்டுவதன் மூலமாக கடல்வாழ் அங்கிகளை பிடிப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் வடிவமைக்கப்படுகின்றன. இந் ட்ரோலிங் மீன்பிடி முறை அழிவைத் தரவல்லதுடன் நீண்ட நாட்களுக்கு நிலைக்கக் கூடியதுமானதல்ல.

அடி இழுவைப் (ட்ரோலர்) படகுகளின் பின்னணி

அரச உந்துதலுடன் நவீன மயப்படுத்தப்பட்ட இந்தியாவின் மீன்பிடித் துறையானது 1950 மற்றும் 60 களில் பெருமளவிலான இயந்திர மயப்படுத்தப்பட்ட அடி ட்ரோலர் கப்பல் தொகுதிகளை உருவாக்கியது. இந்திய நீரோட்டத்தில் காணப்பட்ட கடல் வளங்களை இக் கப்பல் தொகுதிகள் மிகையாகப் பயன்படுத்தியமை அங்கு மீன் இருப்புகள் அழிவடைதலுக்கு வழி வகுத்தது. இதன் விளைவாக இலாபம் தரக்கூடிய மீன்பிடியை தேடி இந்திய ட்ரோலர் படகுகள் இந்திய கடலுக்கு அண்மையில் காணப்படும் சர்வதேச கடலோர எல்லைக் கோடுகளை தாண்டி பயணிக்கத் தொடங்கின.

இந்திய ட்ரோலர் படகுகளின் தொடர்ச்சியான வருகையால் தமது நீடித்த வாழ்வாதாரத்திற்கான தொழிலானது மறுக்கப்படுவதாக வட இலங்கை மீனவர்கள் முறையிடுகின்றனர். இவ்விழப்பு உண்மையில் கடும் விளைவுகளைத் தந்துக் கொண்டிருக்கும் அதேவேளையில் இதனை விட மிகப் பெரியதும் நீணட காலத்தில் பெரும் விளைவுகளை தோற்றுவிக்கக் கூடியதுமான காரணிகள் அடையாளம் காணப்படவில்லை. இவ்வியந்திர மயப்படுத்தப்பட்ட அடி ட்ரோலர் கப்பல் செயற்பாட்டால் சுற்றுச் சூழலுக்கு ஏற்படகூடிய தாக்கங்களின் விளைவால் மீனவர்களுக்கும் நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கும் ஏற்படக்கூடிய இழப்புக்கள் மிகையானவை.

சுற்றுச் சூழலுக்கு ஏற்படக்கூடிய தாக்கங்கள்

இலங்கையின் கடலோர சுற்றுச் சூழல் அமைவானது நம்புதற்கரிய வகையில் மிக அதிகளவான கடல் வளங்களை கொண்டுள்ளது. பல்வகைப்பட்ட கடல்வாழ் உயிரினங்கள் மற்றும் முக்கியத்துவம் பெற்ற இயற்கை வாழ் இடங்களான கிடைத்தற்கரிய பவளப்பாறை தொடர்கள், தடுப்பு பவள திட்டுக்கள் மற்றும் கடற் புற்படுக்கைகள் என்பன இவற்றுள் அடங்கும். கீழ் வரும் இரு காரணங்களுக்காக இந்நடைமுறையானது நீடித்து நிலைக்ககூடியதல்லாததாக காணப்படுவதுடன் அழிவைத்

தரவல்லதாகவும் காணப்படுகின்றது.

1. இது கடல்சார் இயல்வாழ் இடங்களை அழிக்கின்றது: 2008 இல் ஜால (வட சுமத்திரன் மீன் பிடி மக்களுக்கான அறிவுரை வழங்கும் வலையமைப்பு) மற்றும் சுற்றுச் சூழல் நீதி நிறுவனம் (இது ஐக்கிய இராச்சியத்தை தளமாகக் கொண்டது) ஆகியன மேற்கொண்ட ஆய்விற்கிணங்க ட்ரோலர் செயற்பாடானது கடல்வாழ் அங்கிகளின் இனப்பெருக்கம், புகலிடம் மற்றும் பாதுகாப்பிற்கென பாவிக்கும் கடல்தள இயற்கைவாழ் இடங்களை அழிக்கின்றது. மேலும் ட்ரோலர் கப்பல்களின் தொடர்ச்சியான பாவனையானது இவ்வியற்கை வாழ் இடங்களின் மீள் உருவாக்கத்திற்கான சந்தர்ப்பங்களை இல்லாதொழிக்கின்றது.

2. இது குழப்பநிலைப்பட்டதுடன் ஒரு பயனற்றதுமாகும்: பெரும்பாலும் 'பிடியில்' 80 முதல் 90 வீதமானது, இறந்த காரணத்தினால் மீண்டும் கடலினுள் வீசப்படுகின்றன. சிறிய அளவிலான மீன் பண்ணைகளுடன் பல தசாப்தங்களாக வேலை செய்த அனுபவங்களைக் கொண்ட மீன்வள உயிரியலாளரான டாக்டர் ஸ்ரீவ் கறீச் இன் கருத்துப்படி அடி ட்ரோலர் கப்பல்களினால் பிடிக்கப்படும் ஒவ்வொரு பவுண்ட் கூனி இறால்களுக்கும் 4 முதல் 10 பவுண்கள் வரையான கடல்வாழ் வளங்கள் 'துணைப்பிடிகள்' என அழைக்கப்பட்டு கழிக்கப்படுகின்றன. இளம் பருவ மீன் குஞ்சுகள், நண்டு, இறால், மற்றும் கணவாய் மீனினங்கள் இத்துணைப்பிடிக்குள் அடங்கும். இவை பிடிக்கப்பட்டு கழிக்கப்படுவதால் முதிர்ச்சி பருவமடைவதிலிருந்து தடுக்கப்படுகின்றன. இந்தோனேஷியா, நியூசிலாந்து, பேலைஸ் மற்றும் ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகள் இவ்வியந்திர மயப்படுத்தப்பட்ட அடி ட்ரோலர் கப்பல்களின் நிலையா மற்றும் அழிவுத் தன்மையை கருத்தில் கொண்டு இவற்றின் பாவனையை தடை செய்துள்ளன. மேலும் ஹொங்கொங் மற்றும் இந்தியாவின் சில பாகங்களான கேரளாவிலும் இது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்திய கப்பல்கள், இயந்திர மயப்படுத்தப்பட்ட அடி ட்ரோலர்களை நம்பி இருக்கும் வரைக்கும் சுற்றுச் சூழல் சிதைவு தவிர்க்கப்பட முடியாததாக காணப்படுவதுடன் இது மீன்பிடி துறைக்கும் இலங்கையின் பொருளாதாரத்திற்கும் பெரும் நட்டங்களை ஏற்படுத்தக்கூடும்.

மரபற்ற முறைமைகளை எட்டிப்பிடிக்க முடியாதிருக்கும் மரபு வழி உரிமைகள்

இந்திய மீனவர்களுக்கு கச்சத்தீவை அண்டியுள்ள இலங்கையின் நீரோட்டத்தில் மீன்பிடிப்பதற்கு 'மரபுவழி உரிமை' உள்ளதா இல்லையா என்ற விவாதம் தொடர்ந்தும் காணப்படுகின்றது. இக்கோரிக்கையானது 1974 ஆம் ஆண்டு இலங்கை இந்தியாவிற்கிடையே இடம்பெற்ற ஒரு உடன்படிக்கையை அடித்தளமாக கொண்டது. இவ்வுடன்படிக்கையின் பிரகாரம் இலங்கை மற்றும் இந்திய களங்கள் மரபுவழி உரிமையான மற்றைய நாட்டு நீரோட்டத்தினுள் பிரவேசிக்கும் சலுகையை பெற்றிருந்தன. இம்மரபு வழி உரிமையை பொருள் விளங்க எத்தணிக்கும் ஒருவர் இது மீன்பிடி நடவடிக்கைகளுக்கும் பொருந்துமென கருதுவது சரியாயினும், இயந்திரமயப்படுத்தப்பட்ட அடி ட்ரோலிங்கின் பயன்பாட்டைப் பொறுத்த மட்டில், இவ்வுரிமையைக் கடைப்பிடிப்பது கடிமாகின்றது. இவ்வுடன்படிக்கை அமுலுக்கு வருவதற்கு இரு தசாப்தங்களுக்கு முன்னராகவே ட்ரோலிங் நடைமுறை பயன்பாட்டுக்கு வந்தது. மேலும் இந்த ட்ரோலிங் மரபுவழி மீன்பிடித்தல் முறைகளான 'செவுள் வலைவீச்சு', 'தூண்டில் மீன்பிடிப்பு', 'மரக்கால் மீன்பிடிப்பு' ஆகிய முறைகளிலிருந்து முற்றிலும் வேறுப்படுகின்றது. இதன் விளைவாக இவ்வியந்திர மயப்படுத்தப்பட்ட அடி ட்ரோலிங் முறைக்கு பிரதான எதிர்தரப்பினராக விளங்குவோர் மரபுவழி மீனவர்களாவர். எனவே கேள்விக்குறியாக நிற்கும் இந்த ட்ரோலர் நடைமுறைக்கு மரபுவழி உரிமைகள் என்ற விவாதம் பெரியளவில் பொருந்துவதாக இல்லை.

ட்ரோலிங்கை தடை செய்வது ஏன் ஒரு சிறந்த தீர்வாக அமைகின்றது?

இயந்திரமயப்படுத்தப்பட்ட அடி ட்ரோலிங்கானது இலங்கை நீர் பரப்பில் தடை செய்யப்பட்ட ஓர் நடவடிக்கையல்ல வெளிநாட்டு மற்றும் உள்ளூர் கலங்கள் ட்ரோலிங் நடவடிக்கையை மேற்கொள்வதற்கு அனுமதி பத்திரத்தை பெற்றுக் கொள்ளலாம். அதாவது ஒரு வெளிநாட்டு கலமாயின் 1979 ஆம் ஆண்டின் மீன்பிடி படகுச் சட்ட ஒழுங்கு விதிகளுக்கு அமைவாக ஒரு அனுமதி பத்திரத்தை பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அதேவேளை உள்ளூர் மீனவர்கள் 1996 ஆம் ஆண்டின் மீன்கள் மற்றும் நீர் வள சட்டத்தின் கீழ் ட்ரோலிங் வலைகளை பாவிப்பதற்காக விசேட அனுமதி பத்திரத்தினை பெற முடியும். பின்னர் 2010 ஆம் ஆண்டின் மீன்பிடி ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதி ஒழுங்குவிதி முறைகளின் கீழ் அமுலாக்கப்பட்ட தடைச்சட்டங்கள் ட்ரோலிங் மூலம் பிடிக்கப்பட்ட மீன்களை ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதி செய்வதை தடுக்கிறது. சர்வதேச கடலோர எல்லைக்கோட்டு கொள்-

கைகளை மேம்படுத்துதல் அல்லது நீர் போக்குவரத்து அனுமதியளிப்பு முறைகளை அறிமுகப்படுத்துதல் என்பவற்றை காட்டிலும் ட்ரோலிங்கை முற்றாக தடைச் செய்வது மிக சிறந்த தீர்வாக அமைவதற்கு ஆக குறைந்தது கீழ்வரும் இரு காரணங்கள் கட்டாயமானதாக காணப்படுகின்றன.

1. கொள்கை முறை: இயந்திர மயப்படுத்தப்பட்ட அடி ட்ரோலிங் முறைமையை சீர்ப்படுத்துதல்/ முற்றாக தடுப்பதன் மூலம் இந்திய மீன்பிடி கலங்களின் பிரவேசத்தை தடுக்கலாமாயினும் இது நீண்ட காலத்தில் சூழலுக்கு ஏற்படுத்தகூடிய பாதிப்பை தாமதிக்க மட்டுமே உதவும். இந்திய கலன்களை தடுக்கும் பட்சத்தில் இலங்கையரின் இயந்திர மயப்படுத்தப்பட்ட அடி ட்ரோலிங்கின் எண்ணிக்கை அதிகளவில் அதிகரிக்கும். இது மரபுவழி மீன்பிடியை நம்பியிருக்கும் இலங்கை மீனவர்களின் வாழ்வாதாரத்தை பாதிப்பதோடு மீன் வளங்களிலும் மிக பாரிய அளவு விகாரத்தை உண்டுபண்ணும்.

2. தந்திரோபாய முறை: இலங்கை மற்றும் இந்திய கலங்கள் சர்வதேச கடலோர எல்லைக் கோட்டை தாண்டுவதன் காரணமாக இவ்விரு நாடுகளுக்கும் இடையே ராஜதந்திர நெருக்கடி உருவாகி உள்ளது. இப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண்பதற்கு மரபுவழி மீன்பிடி உரிமைகளை முன் வைத்து எழுப்பும் கோரிக்கைகளினால் உருவாகும் குழப்பங்களும் தடுமாற்றங்களும் ஒரு முட்டுக்கட்டையாக காணப்படுகின்றது. இது எவ்வாறு இருப்பினும் இயந்திரமயப்பட்ட அடி ட்ரோலிங் முறைமை முற்றாக தடை செய்யப்பட்டாலும் எல்லை மீறிய பிரதேசம் மற்றும் மரபுவழி உரிமை மீதான கோரிக்கை என்பன பிரச்சினைக்குரிய விடயமாக தொடரும்.

இலங்கை கடற்பரப்புக்குள் நுழையும் இந்தியக் கலங்களில் பெரும்பாலானவை இயந்திர அடி ட்ரோலிங் படகுகளாக இருப்பதால், இயந்திர அடி ட்ரோலிங் படகுகளுக்கு விதிக்கும் தடையானது அனைத்து இந்தியக் கலங்களினதும் பிரவேசத்தைத் தடுப்பதற்கு ஒத்ததாக அமையும். இங்கு பிரதானமானதும் முக்கியமானதுமான வேறுபாடு யாதெனில் ட்ரோலிங் முறையின் மீதான முழுத் தடையானது இலங்கை நீர்பரப்பின் மீது இந்திய மீனவர்களுக்கு உள்ள மரபுவழி நல்லெண்ண உரிமைக் கோரிக்கைகளை வலிமையற்றதாக்காது. மேலும் ட்ரோலிங் மீதான முழுத் தடை நியாயமானதொன்றாக இருக்கும். ஏனெனில், இலங்கை மீனவர்களும் அழிவுகளைத் தரவல்ல ட்ரோலிங் முறைமையைப் பாவிப்பதில் இருந்து தடைசெய்யப்படுவர். அதன் பின்னர் சர்வதேச கடலோர எல்லைக் கோட்டைத் தாண்டும் கலங்களுக்கு அனுமதிப் பத்திரத்தை வழங்கும் முறைமை கருத்தில் கொள்ளப்படலாம். இது மீன்பிடி நடவடிக்கைகளை நீண்ட காலத்திற்கு நிலைக்கச் செய்வதற்கு வழி வகுக்கும். எனவே இயந்திர அடி ட்ரோலிங் முறைமையை இலங்கையில் முற்றாகத் தடை செய்தலே கொள்கை மற்றும் தந்திரோபாய ரீதியில் மிகவும் விரும்பத்தக்க ஒன்றாகும்.

இவ் அணுகுமுறையைக் கடைப்பிடிக்கும் பட்சத்தில் நிச்சயமான பொருளாதார நன்மைகளைப் பெற முடியும். முதலாவதாக, இலங்கை இந்திய மரபு வழி மீனவர்கள் குறுக்கீடுகள் ஏதுமின்றி தமது மீன்பிடி நடவடிக்கைகளைத் தொடர முடியும். இரண்டாவதாக, மீன்பிடியானது நீண்ட காலத்துக்கு நிலைத்து நிற்கும் ஒன்றாக மாறுவதால் மீன்பிடித் துறையும் இலங்கையின் பொருளாதாரமும் அனுகூலங்களை ஈட்டும். அதேநேரம் இலங்கை அரசாங்கமானது அனைவருக்கும் நன்மை பயக்கும் விதத்திலும், இராஜ தந்திரிகமாகவும் இப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதாக அமையும்.

அடிக்குறிப்பு:

இரு நாடுகளிற்கும் இடையேயான வரலாற்று நீர் எல்லைகள் மற்றும் அது தொடர்பான விடயங்களுக்கான உடன்படிக்கையைப் பார்க்கவும். எவ்வாறிருப்பினும் அதன் பின்னர் 1976 இல் வந்த உடன்படிக்கையானது இரு தரப்பும் வரலாற்று நீர், கடல் பரப்பு மற்றும் அவற்றின் நாட்டு எல்லைக்கு அண்மையில் வரும் சிறு

தீவுகளின் மீது, தத்தமது இறையாண்மை மற்றும் பிரத்தியேக அதிகார எல்லை என்பவற்றைக் கொண்டிருக்கும் எனத் தெரிவிக்கின்றது. ஆக இவ்விரு உடன்படிக்கைகளும் மரபு வழி மீன்பிடி உரிமைகள் குறித்த இந்தியாவின் கோரிக்கையை ஆதரிக்கவில்லை என்பது வெளிப்படையாகின்றது.

ntwpl; wPNrr; MrpahtpYs;s murhq;fq;fSf;Fk; jdpahH JiwapdUf;Fk; %Nyhgha gFg;gha;Tr; NritfisAk; MNyhridfisAk; toq;FfpwJ. cq;fs; fUj;Jiufs; tuNtw;fg;gLfpd;wd> kpd;mQ;ry; *insights@veriteresearch.org*.